

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhid., Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, str. măcelarilor Nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articuli republicabili nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de douăori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

A murit Bánffy.

Sibiu, 26 Maiu n.

Fostul ministru-prezident de tristă aducere aminte al Ungariei, baronul Bánffy Dezső, a murit în Budapesta, după lungi suferințe, Mercuri dimineața, la orele trei. Au primit știrea și o dăm mai departe cetitorilor noștri cu creștinești cuvinte: „Dumnezeu să-l ierte!” Pentru că a avut multe și mari păcate, săvârșite în contra naționalităților nemaghiare din patria aceasta, și în deosebi în contra poporului român.

Marele zdrobitor de naționalități de odinioară, fostul ministru-prezident Coloman Tisza, — inauguratorul sistemului de asuprire în politica maghiară față de naționalități, și mai ales față de Români, ca cei mai măreși și mai îndărătnici în acceptarea ideilor „patriotice”, — nu a avut ucenici mai buni în măiestria de a governa „cu pumnul” decât pe Tabajdy Károly, comite suprem la Arad, și pe Bánffy Dezső, comite suprem al comitatului Bistrița-Năsăud. Ambii au devenit celebri prin modul de a „conduce” comitatele românești, în fruntea cărora i-a pus stăpânul și măestrul lor Tisza Kálmán, pe care chiar l-au întrecut în modul de a zdrobi pe bieții Români. Aroganță, cinism, rabulistică, brutalitate: toate erau concentrate în măsura cea mai mare în aceste două figuri de glorie pentru șovinismul maghiar, în aceste două tipuri ale administrației maghiare, pe care nu fără motiv o numise după adevăratul ei nume: „administrație asiatică”.

Nu era nimica sfântă pentru acești doi adevărați satrapi ai vieții noastre publice de ce să nu se fi atins, când era vorba să se facă vre-un reu Românilor, — pentru că bine nu li s'a făcut niciodată. Prebitindenea au intrat, ei, ori sbirii lor, până chiar și în sanctuarele fa-

miliare, numai pentru a aduna și a făuri arme în contra Românilor.

Unul din ei, Tabajdy, după ce și-a împlinit misiunea „patriotică” de a pune pe Români sub genunchi în comitatul Aradului, unde a murit din oficii pe toți funcționarii de naționalitate română, și a scos pe Români și din sala comitatului, a fost trimis cu aceeași „nobilă” misiune la Lugoj, pentru a face ordine și în Caraș-Severin, dar aici îi s'a cam înfundat. A dat de oameni, cari aveau ac și pentru jocul lui, și cam rușinat a trebuit să se retragă iarăși la Arad, făcând însă fericitului Coriolan Brediceanu mărturisirea, că: „înzadar, în comitatul acesta fără voi nu se poate governa!” Nu peste mult a murit apoi în toamad, întru niște împrejurări nu tocmai onorifice pentru el, înainte de a fi putut ajunge și el acolo unde era destinat să ajungă: într'un fotel ministerial.

Colegul seu dela Bistrița, baronul Bánffy, a fost mai norocos. După căderea guvernului lui Tisza Kálmán, a căzut și el din fișpanie; dar grație pasivității de atunci a Românilor, a pus mâna pe un mandat de deputat, și la anul 1892 a intrat în dietă.

Imprejurările erau atunci de așa, că se cerea o „mână tare” la prezidenția camerei, pentru a ținea opoziția numeroasă în frâu; și știindu-se ce „mână tare” era Bánffy ca comite suprem al comitatului Bistrița-Năsăud, a fost ales el prezident al camerei, iar la trei ani, după căderea a douăoră în ministeriul lui prezidat de Wekerle, încrederea Coroanei l'a ridicat pe el la demnitatea de președinte al consiliului de miniștri din Ungaria, în care demnitate a stat iarăși trei ani de zile.

Când s'a prezentat în fața țării, ca ministru prezident al țării, și și-a expus programul de guvernare, a fost atacat cu multă drep-

tate din partea deputatului român Nicolau Șerban, care i-a înșirat toate păcatele săvârșite în contra Românilor, ca comite suprem al comitatului Bistrița-Năsăud, unde mamele își spăria copiii cu numele lui Bánffy, totdeauna când plângeau, și i-a spus, că Români primesc, nu cu neîncredere, ci cu adevărată groază, venirea sa la putere, — dar Bánffy i-a răspuns așa, ca să se poată înțelege, că acum nu mai e cum a fost mai înainte, — ceea ce iarăși a dat ansă deputatului Șerban să-i spună, cu altă ocaziune, tot în dietă, că nu a făcut bine că s'a îmbrăcat acum în piele de miel, pentru că a mers vestea până în comitatul Bistrița-Năsăud despre această schimbare la față, și acum plâng pe acolo și mai tare copiii, și plâng toți, că nu mai este „ăla” cu care să-i spărie mamele lor!

A răs întreaga dietă, poate că a răs și Bánffy, care însă a rămas tot cel vechiu: învățacelul lui Tisza Kálmán în măiestria asupririi naționalităților. De guvernare sa, de numele său este legată goana inscenată fără nici un temei în contra școalelor noastre medii dela Brașov, confiscarea fondului pentru monumentul lui Iancu, legea despre maghiarizarea numirilor de localități, și o serie lungă de măsuri „energice” luate pentru ținerea în frâu a naționalităților, și în deosebi a Românilor, în contul cărora se pusese sub el chiar și intenția de a se răscula în Ardeal, probabil pentru a-i discredită în fața Coroanei. Nici chiar de astfel de aroare politice nu s'a ferit Bánffy, sub care se introdusese spionajul și funcționa „cabinetul negru”.

Acum s'a dus și el, acolo unde s'a dus de mult colegul său dela Arad, Tabajdy Károly, și unde s'a dus măestrul amândurora, Tisza Kálmán, în lumea de unde nu este reîntoarcere. Ei s'au dus, și noi am rămas; și încă nesdrobiți, nenimiciți,

cum doreau ei să ne vadă, ci chiar mai tari, mai bine închegați, mai bine înarmați pentru luptele ce avem să le purtăm cu ceice ne împiedcă în înaintarea noastră. Noi am rămas, precum vom rămâne și de alții, cari calcă pe urmele lor, și ar voi, ca și ei, să ne vadă dispăruți de pe harta lumii, ca popor, pentru că oricât de puternici să fie ei, soarta și existența unui popor nu ei o decid, ci poporul însuși, prin hărnicia sa, prin facultățile sale, prin iubirea sa de limbă și lege. S'a dus Bánffy, se vor duce și alții, și noi tot vom rămâne, cu legea și cu limba noastră, pentru că este putere, este viață în noi!

Dela „Academia Română”.

Academicianii la Curtea-de-Argeș.

E datină, ca „Academia Română”, în tot anul, unde la un loc de însemnătate în țară, să aranjeze câte o excursiune. Nu numai pentru Academia Română adunați din mai multe țări să vadă însemnătățile României, ci și după dorința regelui, ca să se aranjeze câte o zi de sărbătoare frumoasă pentru cultivatorii științelor, ai istoriei și literaturii poporului român. Regiul aranjază prânzuri ou mare splendoare, încât ați pe Români de o nețune cavaleră. Regiul totdeauna se poartă cu mult respect către „Academia Română”, ca și corporațiunea cea mai înaltă culturală a tuturor Românilor, căci cam 12 milioane de Români au 36 de reprezentanți în acea corporațiune, care lucrează pe toate terenele, dar mai dinadins pentru limba și istoria Românilor.

În anul acesta Sâmbătă în 7/20 Maiu s'a aranjat excursiunea la orașul Curtea-de-Argeș, nu numai pentru mari și multe reminiscențe despre Radu Negru-Vodă, ci și pentru arta cea frumoasă, ou care s'a edificat, și s'a reedificat prin regele bun și înțelept mănăstirea dela Argeș. Și ca soțietatea Academicianilor să fie și frumoasă, s'au invitat în soție și fetele membrilor Academiei, la o altă peste 40 de persoane, dar apoi s'au invitat și alte persoane ilustre din viața publică, ca ou ată mult să strălucească sărbătoarea destinată în onoarea Academiei Române. În anul acesta dl C. C. Arion, ministrul de culte, și-a făcut cea de lucru pe linia de călă-

FOIȘOARĂ.

Șapte păcate de moarte.

De Selma Lagerlöf.

(Fine.)

„Eu vă rog însă, ca în lipsa mea să mănoați, să beți și să petreceți. Mă voi înspoaia îndată ce voi fi salvat viața aceluia, pe care îl iubesc.”

Și toți invitații, uimiți de durerea ei, răspuseră:

„Nu vrem să mai facem nici o petrecere, când tu ești chinată de o durere atât de mare. Du-te și să te înapoezi. Când te vei întoarce, noi vom începe petrecerea.” Și se sculară dela masă.

Când s'au înscut în curte, miresa auzi o larmă mare la bucătărie. Un mic peșpeusese bucătarului, că banchetul se va începe peste câteva ceasuri. Acesta desperat, că o să i se compromită numele de cel mai bun cocător, pusese mâna pe băiatul cu pricina și era cât pe aci să-l ucidă. Miresa alergă și bucătarul se potoli în urma rugămintilor ei și dete drumul băiatului. Dar el strigă:

„Să fie Domnul binecuvântat, că te-a făcut atât de blândă și de bună. Nu vreau să-ți mai sporesc și eu durerea”. Și fără să zică o vorbă de ocară la adresa băiatului, bucătarul se înapoea la vasele

sale. Miresa trecu singură prin pădure, căci voea să se duca singură la iabalul său, cum se duce cei nenorociți la iabalul sfintei Feoioare. Dar în pădurea aceea se afla un osândit, care trăia din ișfuri. El văzu pe miresă. Purta pe cap o coroană de aur, pe degete avea inele soupe, o cingătoare de aur peste mijloc și o salbă de perle la gât. Hoțul se gândi: „Iată o femeie slabă de inger, și să i pot lua bijuteriile cu mare ușurință. Cu aceste bogății voi putea să mă duc într'altă țară, unde voi fi respectat și voi duce o viață înstită”. Dar când miresa era aproape și îi văzu fața, îi pieriră puterile, căci Domnul o făcuse atât de blândă, încât te simțea rob în fața ei. El își zise: „Nu pot să-i fac rău; e o miresă. Cum o să se mai ducă ea la mire fără podoabele de nuntă?” Și lăudă pe Domnul care a creat pe miresă atât de blândă și atât de puternică și lăudă miresa să-și vadă de drum.

Tot în aceeași pădure trăia un pustnic sfânt. El își chinuia trupul, căci se dornicea de el o noaptea pe săptămână. Se hotărîse, că dacă și în noaptea în care voia să doarmă va fi silit să vegheze, să nu mai doarmă deloc toată săptămâna. Și tocmai acum se împlinea a șaptea zi de când nu mai odihniuse, căci avusese de îngrijit mulțime de bolnavi. Era gata să se culce, când văzu miresa, care trecu prin pădure. Pustnicul își zise: „Cum o

să postă femeia asta să treacă râul, care s'a revărsat din pricina ploilor?” Părăsi culcușul de dinze, merse cu toina până la râu și o trecu în spate pe malul celălalt. Când se întoarse în peșteră, trecuse timpul în care trebuia să doarmă și fu nevoit să vegheze încă șase zile și șase nopți din pricina acestei străine.

Dar nu-i păru rău deloc, căci femeia aceea răspânda atâtă blândete și bunătate, că toți câți o vedeau erau bucuri să se lipsească de câte ceva pentru dânsa. În sfârșit, miresa ajunse la locuința iubitului ei.

El închisese porțile și trăsese zăvoarele. Bătu la poartă, dar el nu deschise, căci trăsese spada și era gata să se străpungă. Miresa, pe care durerea o înăbușea, nu putu nici să-l strige pe nume, nici să țipe. Lacrămile ei curgeau șiroașe și țărul îi auzi suspinele și o cunoșcu. Alergă și deschise. Ea își încrușișă brațele și îi spuse, că nu s'a învoit să ia pe altul de bărbat, decât silită. Și dacă văzu că era singur pe care ea îl iubea, făgădui că nu se va mai omori. Atunci ea i se arunță în brațe și amândoi petrecură clipe de atâtă bucurie și durere, că așa poate avea loc în inimă. Pe urmă el zise:

„Acum tu trebuie să te înapoezi, căci ești a altuia”. Iar ea îi grăi: „Cum voi putea eu să fac lucrul acesta?” Dar ea valerul care o iubea, își desprinsă brațele de după mijlocul ei și îi zise:

„Nu voi insulta pe acela, care te-a lăsat să vii la mine.”

Porundose apoi de a pune șeile pe doi cai și conduse pe feoioară la tatăl ei. —

Și preotul după ce spuse diavolului această întămplare, tăou. Apoi îl întrebă: „Ce gândești? Care dintre toți aceștia a făcut cel mai mare sacrificiu?” Preotul era un om foarte înțelept și știa, că nu e nimic care să n'aibă nici un păcat, precum zicea omul acesta că este. Prin povestea aceasta el voia să vadă: care este păcatul cel mai mic al străinului, din aceste șapte păcate de moarte. Cine sacrificase mai mult, tatăl, ginerile, invitații, bucătarul, hoțul ori pustnicul? După răspuns, preotul putea să-și dea seama, dacă sufletul păcătoșului acestuia era cuprins de orgoliu, de gelozie, de lăcomie la mâncare, de supărare, de șgârcenie, de lene, ori de voluptate. El nu se îndoaia, că virtutea pe care păcătoșul o va admira mai mult la unul din semenii săi, va fi aceea pe care el o va ocupa mai greu. Neputea însă era preocupat de felul cum va putea să-și bată joc de popă. „La drept vorbind, zise el, nu-i luor ușor să răspunzi la această întrebare. Mi se pare, că bărbatul n'a făcut un sacrificiu mai mic decât amantul, și că oaspeții au renunțat ca și hoțul. Cred că tuturor li se cuvine laudă.”

„Pentru Dumnezeu! — strigă preotul. Spune-mi pe care din aceste acțiuni

torie a noastră, și spre bucuria tuturor s'a alăturat escourilor, și până la capăt a fost tot cu noi. Căci ministrii de culte totdeauna sunt patronii „Academiei Române“, și trebuie să fie, pentru că fără ajutorul dela stat Academia nu poate face toate din cele de lipsă.

S'a aranjat un tren special. Sâmbătă la 8 ore dimineața am plecat din București prin Pitești la orașul Curtea-de-Argeș. La Pitești și Curtea-de-Argeș, dar mai ales la Pitești, gările au fost aranjate pentru paradă mare, cu steaguri naționale, cu brazi, cu studenți, cu otași, cu fete frumoase îmbrăcate în costume naționale, cari împărțeau flori doamnelor și domnilor. Poporul era adunat în mare mulțime, și bucuria era neîndatirată. Lucrul natural, căci lumea credea, că parada s'a făcut pentru ministru, dar se spunea apriat, că ministrul a vrut, ca Academia să fie părtașă la primirea solemnă.

În Curtea-de-Argeș la fiecare casă erau mai multe steaguri naționale; la toate ferestrele și balcoanele erau așternute covoare; la ferestre și pe balcoane femeia casei cu copiii săi, îmbrăcați frumos, salutau, strigau: bine ați venit! Eu așa în sufletește nu am mai văzut. Am fost tare emoționat și am lăcrimat, că am ajuns, ca să văd Români cari se bucură. În asemenea entuziasm numai junii de pe aici se pot simți; junii cei liberi cu inima, sufletul și spiritul, cari au o țară națională, o patrie proprie.

Magistratul din Curtea-de-Argeș ne-a așteptat cu mulțime de trăsuri, toate cu multe steaguri naționale. Mai întâi ne-am dus la o mănăstire veche în oraș. Preotul a întâmpinat pe ministru cu o cuvântare frumoasă, dar totodată l-a rugat, ca statul să repare biserica lui Radu Negru-Vodă, căci orașul n'are 100.000 de lei, câți ar trebui. Ministrul a promis. Apoi în trăsuri am pornit la mai multe mănăstiri, unele de pe timpul lui Radu Negru din 1215.

După aceea tot în trăsuri pornirăm către Mănăstirea de Argeș, 3 kilometri departe de oraș, spre răsărit, între dealuri. Această mănăstire s'a reedificat prin regele, care cu multă înțelepciune a știut ca să restaureze ce-i mai sfânt și mai național al Românilor. Curtea mănăstirii de către oraș e înconjurată cu gard de zid, întărit prin stâlpi, și când intri în curte vezi mănăstirea ca un edificiu grandios, mareț, strălucit, luminos, frumos, artificial, încât nu mai poți să-l descrii, ci să te întreb, că oare mână omenească putut-a așa ceva să lucre? Asupra mea a făcut o impresiune extraordinară... Imi venia, ca să mă aștern la pământ, și numai în genunchi să intru în așa lăcaș al lui Dumnezeu.

În ușa mănăstirii de dreapta stătea episcopul Timuș al Argeșului, asistat de 3 călugări mai tineri. Acestia așteptau și primiau pe oaspeții veniți. Toți au intrat pe lângă episcopul, care binecuvânta pe cei veniți.

Când am intrat în biserică era un întunec misterios, numai ici oalea câte o luminiță, ahea să se cunoască om pe om.

După ce călătorii au intrat, corul mănăstirii ne-a salutat cu: „Cristos a înviat“. Troparul s'a cântat de trei ori, în trei feluri, dar foarte frumos. Apoi episcopul Timuș s'a retras de stânga, cam către hore, (strană) și aici a primit pe aceia, cari ar fi vrut să-i facă vizită (pentru că reședința

o preferi, sau poate că nu găsești nici una din ele mai de valoare!

„De sigur, venerate părinte, — răspunse necuratul, — toate mi se par foarte grele de îndeplinit și eu n'as putea să pun una din ele mai presus de cealaltă.“

Preotul se aplecă spre păcătos și grăi: „Te rog foarte mult să te gândești și să-mi spui care — după tine — a făcut cel mai greu sacrificiu?“

Dar necuratul refuză și cere iertarea păcatelor. „Atunci tu ești vinovat de toate cele șapte păcate de moarte! — strigă preotul cu groază. Tu trebuie să fi însuși draoul, iar nu om. Și preotul dete fuga la altar și începu a spune rugăciunea împotriva Necuratului.“

Văzând necuratul, că a fost descoperit, întinse pulpanele hainei și se ridică sus la bolta bisericii, întocmai ca un liliac. Nu numai că nu și-a ajuns scopul, dar cu voia lui Dumnezeu, fapta lui cea rea fu de folos, căci povestea preotului a servit multă vreme ca să pătrundă în sufletul omului.

Pentru cine știe să se folosească de ea, povestea aceasta e ca undița în mână pescarului. Se aruncă undița în mare, pentru ca să se scoată pești, și se aruncă această poveste în sufletul omeneș, pentru a-i scoate păcatele la lumina zilei spre a le cunoaște și a le stârpi.

(Trad. de D. N. Ciotori.)

episcopescă încă nu i s'a pus la dispozițiune, pentru că nu ar fi toată gata). Și eu m'am prezentat și mi-a zis: „Te cunosc din scrieri, le-am citit cu plăcere“. Și după câteva vorbe a rugat pe dl Bian, ca să-mi arate evangeliile, lucrată de mână reginei Elisabeta. Am admirat-o și am onțat, că nu-i altă țară, care să fie așa de făloasă de regina ei, ca România de Elisabeta.

De dreapta mănăstirii e reședința cea nouă episcopescă. Stă din mai multe zidiri moderne și frumoase, precum zidesc azi Românii, cam tot spre mărire. Aci s'a dat prânzul pentru Academicieni. Erau două mese, la fiecare tăier era numele aceluia, care avea drept să șadă. O masă cam pentru 46 de persoane, unde a fost Iacob Negruzzi, prezidentul Academiei, și ministrul Arion. Aci am fost așezat și eu. Altă masă era cam pentru 60—66 de persoane. Aci erau invitați și călugării și magistrații orașului și alții.

Masa era ca o grădină. Plină de flori și de poame, între altele cireșe, persece roșii prinse de os, struguri, ca și când în aceea zi ar fi fost culeși, și alte poame de prin alte țări. Unelte pentru mâncare de toată eleganță, frumoase, prețioase, de parcă ai fi fost într-o lume fericită. Fiecare a oșpatat o cartă de meniu, dar scrisă în limba franceză, și pentru că oaspeții nu o prea pricepeau, mâncau de a roșu și fără cartă. Opt feluri de mâncări, dar nu puteau mânca cât li se dădea, cam ca la ospăț.

S'au ținut și toaste. Negruzzi, prezidentul Academiei Române, pentru regele și regina. Arion cu căldă inimă și bună minte pentru cultura tuturor Românilor. Istrat pentru monumentele naționale și bisericile etc., și în țara lui Radu Negru cu bunăvoință a atins discursul dlui At. Marienescu despre dinastia lui Radu Negru voevod, care a zidit mănăstirea dela Argeș — și apoi s'a toastat mai mulți, dar nu prea auziat ce vorbesc, căci erau departe, și de altocum nu permitea nici șgomotul ce eșea din păhare. Dar câte n'am văzut, câte n'am auzit? — Ceva întreg, cine ar putea să scrie? Ne-am întors, ca și aceia cari se reîntorc dela o sărbătoare națională, unde este numai bine și frumos. M.

Doliul Franciei.

Amănuntele și urmările catastrofei dela Paris.

Concursul de aeroplane Paris-Madrid, pregătit cu atâta grijă și entuziasm încă din luna Ianuarie, a fost inaugurat cu catastrofa cunoscută, care a costat viața ministrului de război Maurice Bertheaux, și pune în primejție viața primului ministru Monis, a marelui industriaș Deutsch (de la Meurthe) și poate și a altor persoane.

Ea a zguduit adânc pe Francezi, și e probabil că va avea și urmări politice însemnate, căci va trebui să dea loc la o remaniere a cabinetului, și poate la o nouă directivă politică, în cazul când dl Monis ar fi pus în imposibilitate să-și asume mai departe răspunderea guvernării.

Cursa de aeroplane Paris-Madrid a fost organizată de ziarul „Le Petit Parisien“, sub patronajul și cu concursul sportiv al Aero-clubului de Franța.

După program, cursa avea să-și dispuie trei etape, și anume: Paris-Angoulême, Angoulême-Saint-Sebastien și Saint-Sebastien-Madrid.

Plecarea trebuia să aibe loc în condițiunile următoare:

La Paris: la 8 Maiu, Duminecă, dela ora 6 dimineața, în ordinea în care vor decide sortiți; la Angoulême: la 10 Maiu, Marți, la orele 7 dimineața, în ordinea clasării după prima etapă; la Saint-Sebastien: la ziua ce se va decide ulterior, la ora 7 dimineața, în ordinea clasării după etapele Paris-Saint-Sebastien.

Plecarea din Paris avea să se facă de pe câmpul de manevre Issy-les-Moulineaux, unde se adunase lume multă, și în adevăr, începuseră zborurile, și unde s'a întâmplat îngrozitoarea nenorocire, despre care am dat știre scurtă în numărul trecut.

Cursele Paris-Madrid i se da o însemnătate deosebită prin faptul, că pentru întâia oară avea să se facă un concurs între civili și militari.

Ministrul de război, acordând autorizația necesară, își exprimase formal dorința, ca și ofițerii să figureze ca concurenți alături de organizatorii cursei.

De aceea această cursă luase un caracter oficial, și la ea asistau persoane oficiale, printre cari ministrul de război Maurice Bertheaux, și primul-ministru Monis.

După știrile autentice, nenorocirea se datorește defectuoziității aparatului de zburat. Aparatul, un sistem Blériot, suferise oarecari modificări, pe cari pilotul său, aviatorul Train, le socotise ca inovații ferice.

Dar chiar din momentul în care au început evoluțiile în aer, spectatorii au observat, că aparatul n'are stabilitate, și siguranța lor e primejduită.

Aceasta a remarcat-o cu atât mai mult aviatorul Train, care, mânduind aparatul și-a dat seama, că nu e stăpân pe dânsul. Aeroplanul avea mișcări neregulate și amenința în tot momentul să se răstoarne.

Atunci aviatorul Train a depus sforțări uriașe, ca să iasă din reza ocupată de public. Reușise, și poate că nu s'ar fi întâmplat nenorocirea, dacă publicul, cuprins de panică, n'ar fi părăsit tribunele, pentru a se refugia pe câmp deschis.

Train, îndată ce trecu de tribune, se încercă să descindă. E neîndoios, că el, ocupat să învingă dificultățile cari i le crea aparatul, nu-și dădea seamă de cele ce se petreceau sub dânsul.

El începu coborârea, dar vântul îi luă aparatul și-l izbi de pământ, exact pe locul unde spectatorii își căutaseră salvarea.

Accidentul s'a întâmplat în apropiere de tribuna oficială. Pe locul unde a căzut aparatul se aflau, între alții, primul-ministru Monis, ministrul de război Maurice Bertheaux, un fiu al primului-ministru, și sportmanul Deutsch din Meurthe.

Aparatul, căzând, îngropă sub el pe ministrul de război, lovi pe primul-ministru drept, a osului nasal și mai multe alte răni, răni de asemenea grav pe dl Deutsch, ușor pe fiul dlui Monis, și pe mai multe alte persoane.

Dl Bertheaux a fost scos mort de sub sfărâmurile aparatului, zdrobit în mod oribil. Starea primului-ministru e gravă, dar se speră că viața lui nu e primejduită. Știrile ultime spun chiar, că e afară de orice primejdie, dar va trebui să stea în pat vre-o două luni. Tot așa de gravă e și starea dlui Deutsch, despre care se speră însă de asemenea, că va scăpa cu viață.

Jalea ce-a produs în întreg Parisul acest groaznic accident, e negrăită. S'au contramandat îndată toate zborurile ce aveau să urmeze, de asemenea toate recepțiunile. Primirea oficială a regelui Serbiei a fost de asemenea contramandată.

Totuși, după dorința expresă a dlui Monis, cursa Paris-Madrid nu va fi întrepraptă. Ea va fi reluată, și programul ei se va executa așa cum a fost întocmit.

Aviatorul Train a scăpat doar numai cu spaima; de asemenea și pasagerul său, Bonner, n'a suferit decât o puternică zguduire. Salvarea acestor două persoane se datorește împrejurării, că în momentul în care aeroplanul se prăbușea la pământ, ele nu și-au pierdut cumpătul și au sărit îndată jos.

Maurice Bertheaux era la departamentul războiului dela 18 Februarie, când s'a format noul cabinet, având ca președinte de consiliu pe dl Monis.

La 15 Februarie, dnul Briand, care pierduse cu totul încrederea majorităților parlamentare, s'a văzut nevoit să prezinte demisia cabinetului. Președintele republicii, dl Fallieres, a însărcinat atunci pe dl Monis ca să încheie o nouă formațiune ministerială.

Situația era foarte critică. Briand lăsase nerezolvate o mulțime de chestiuni vitale: asigurarea lucrătorilor pentru cazurile de boală, accidente și lipsă de lucru, delimitarea regiunilor viticole, impozitul pe venit, organizarea sindicatelor muncitorești, și altele.

Noului guvern i se cereu calități eminente, multă experiență și un spirit de cumpătare, pentru a face față tuturor nevoilor imediate, fără a jigni nici un interes, nici o revendicare.

Dl Monis a trebuit deci să facă apel la oameni cu multă autoritate, și printre aceștia a fost și Maurice Bertheaux, care mai avusese portofoliul războiului și se bucură în toate cercurile de multă simpatie și încredere.

Prin moartea sa rămâne un loc vacant în actualul guvern, iar prin starea primului ministru Monis, ministerul rămâne fără conducător.

Aceasta e o situație gravă, mai ales în acest moment, când Franța e încurcată cu războiul din Maroc, și are nevoie de deciziuni imediate și luminate.

O remaniere a cabinetului se impune. Dar cine va voi să ia răspunderea situației?

După ultimele telegrame, președintele republicii ar avea intenția să facă apel sau la dl Poincaré sau la dl Clemenceau, ca să formeze un nou minister. De fapt numai aceste două personaje politice reprezintă destulă autoritate pentru a da un guvern tare și favorabil momentului.

Dl Poincaré fusese solicitat și cu ocazia demisiei lui Briand, să ia conducere

rea noului guvern, dar atunci a refuzat. În cazul când va refuza și de astă dată, nu rămâne decât dl Clemenceau. Nu se știe însă, dacă vechiul om de stat va voi să-și ia sarcina unei răspunderi așa de mari ca cea pe care trebuie să și-o asume în acest moment un președinte de consiliu al Franței.

Poate că numai din spirit de sacrificiu pentru interesele superioare ale statului să se hotărască a forma un nou cabinet.

Se pomenește și numele dlui Millerand, la care ar face apel dl Fallieres. Această versiune e cu totul prematură. Numirea dlui Millerand ca președinte de consiliu ar da loc la mari nemulțumiri în diferite grupuri politice, deoarece dl Millerand inspiră nelăcredere, nu numai adversarilor, ci și multora din partizanii săi. Politica sa e suspectată.

Și cum nu e acum momentul de a complica situația politică, e probabil că se va renunța la dl Millerand, în cazul când eventualitatea numirii sale ca președinte de consiliu e serioasă.

De altocum părerea și dorința majorității parlamentare e, că guvernul să rămână în actuala sa formațiune, întregindu-se numai cu un nou ministru de război în locul lui Bertheaux, care va fi înmormântat astăzi Vineri, pe cheltuiala statului, cu o pompă căreia asemenea de mult nu s'a mai văzut în Paris.

Din România.

Ședințele consistorului superior bisericesc.

Luni s'a ținut ședința a patra, sub președinția I. P. S. Sale, Mitropolitului Primat Atanasie, fiind de față, în locul ministrului de culte, dl Boroiu, administratorul casei bisericii. S'a ctit și aprobat procesul verbal al ședinței permergătoare.

Preotul Marin Ionescu a citit apoi mai multe comunicări privitoare la chestiuni secundare.

I. P. S. Sa Arhiepiscopul Nifon al Dunării de jos, a citit o comunicare iscălită de 12 preoți, prin care s'a pus din nou în discuție chestiunea atât de importantă a fabricării luminărilor de ceară.

După aceea comunicare înaltul prelat a făcut o propunere relativ înființarea în mănăstiri a fabricilor de luminări de ceară. Mănăstirile unde se vor înființa fabrici, rămâne să fie desemnate de episcopul respectiv.

Preotul C. Nazarie vorbește în aceeași chestiune și roagă să se hotărască introducerea luminei electrice în localurile sfinte dela orașe, pentru a putea fi păstrate mai multă vreme picturile, cari sunt atât de costisitoare. Aceasta cu atât mai mult, cu cât în Rusia s'a introdus de mult electricitatea în mai toate bisericile.

Rămânând să se mai discute asupra acestei chestiuni, se aprobă în total propunerile P. S. Sale Episcopului Dunării de Jos.

Preotul D. Mălăescu citește o propunere referitoare la gradațiile preoților și diaconilor și la unificarea salariilor preoților cari sunt și profesori.

Se primesc aceste propuneri, cu adăusul că de pensii să se bucore și preoții cari slujesc în bisericile cu avere proprie.

Pr. C. Ionescu e de părere, să se declare din oficiu ca bisericile parohiale toate bisericile filiale, cari au venit suficient pentru întreținerea lor și a personalului.

Consistorul aprobă.

P. S. Sa Arhiepiscopul Evghenie Piteșteanu propune egalarea lefurilor preoților cu acelaș grad de studii. Se aprobă.

Pr. Gotou luând cuvântul cere ca învățământul religios în școlile primare rurale să fie încredințat numai preoților.

I. P. S. Sa Mitropolitul Primat se bucură că membrii încep să se ocupe și de cele spirituale și adaugă, că în această destul de importantă chestiune rolul preotului este destul de mare. „De altfel vom binemerita dela semenii noștri, — a spus I. P. S. Sa — dacă vom ști, ca prin învățământul religios să sădim în sufletele copiilor credința strămoșească.“ I. P. S. Sa e de aceeași părere cu preotul Gotou.

P. S. Sa Calist Botoșeneanu, citește raportul despre inspecțiile făcute cu inspector pentru supravegherea seminarilor și a predării învățământului religios în școlile din țară.

I. P. S. Sa Mitropolitul Primat a rugat pe membri să ia toți parte la serviciul divin din ziua următoare, 10 Maiu, și la orele 12 închide ședința.

În aceeași zi, d. a. au ținut sub președinția I. P. S. Sale Mitropolitului Primat, membrii aleși al consistoriului superior bisericesc o ședință, la care a asistat de a-

semenea dl administrator al casei bisericiei.

S'au oțit de oătră preoții C. Nazarie, Iue Teodorescu Goteu, Lungulescu, Mălăescu și C. Ionescu diferite rapoarte privitoare la aprobarea manualelor de religie, pentru școlile primare și secundare, iar preotul C. Ionescu a oțit un amănunțit raport asupra regulamentului relativ la îmbrăcămintea preoților, monahilor monahelor, studenților în teologie, elevilor seminarisți și cântăreților bisericești.

I. P. S. Sa Mitropolitul Primat luând cuvântul a oerul tipăritul de raport, pentru ca să se poată lua cunoștință de dănușul.

Sedința s'a ridicat la orele 5 seara, fixându-se ultima ședință a consistoriului pentru Miercuri 11 Mai v.

Sfântul Sinod își începe astăzi, Vineri, ședințele.

NOUȚĂȚI.

Concurs. Domnul ministru r. ung. de culte și instrucțiune publică al țării noastre publică mai multe concursuri. 1. Pentru locuri vacante la școala reală superioară de veterinari din Viena și din Budapesta. Cualiție: testimoniu de maturitate. 2. Pentru locuri vacante în școala superioară reală de honvezi și în academia Ludoviciană. Condiții: testimoniu de maturitate, resp. 4 clase din școlile medii sau civile. 3. Pentru locuri în academia de marină din Fiume. Condiție: testimoniu de maturitate. 4. Pentru locuri în academiile și școlile reale militare, anume în școala reală inferioară din Kőszeg și Maros-Vársárhely, în școala reală superioară din Kismárton, în academia Theresiană din Bécsudhely. Condiții: IV. clase din școlile medii, resp. test. de maturitate.

Fundațiunea Carol I. Luni s'a serbat în București aniversarea întemeierii „Fundațiunei Carol I”, cu solemnitate mare. Sărbarea s'a ținut la orele 11, în sala mare de lectură a fundațiunei. Au fost de față ministrul de culte și instrucțiune publică, C. C. Arion, I. P. S. Sa Mitropolitul Pimen al Moldovei, rectorul universității din București, Em. Pangratti, și alții. Solemnitatea a desmis'o dl Em. Pangratti cu o vorbire potrivită, a urmat apoi darea de seamă, făcută de dl Tzigara Samurcaș, și la urmă vorbirea ministrului de culte și instrucțiune publică. La orele 11 și jumătate serbarea a fost terminată, iar la 12 și jumătate ministrul Arion, rectorul universității și domnul Tzigara Samurcaș au fost primiți în audiență la Regele Carol, pentru a face raport despre cele întâmplate.

La locurile sfinte. Revista patriarhatului din Ierusalim, intitulată *Noul Sion*, care locurile sfinte au fost vizitate în anul 1910 de 15 mii de închinători. Cei mai diferiți naționalități din toată lumea.

Frig și zăpadă. Pe dealurile din împrejurimea Sibiului a nins în ziua de 24 Mai 1911. Fulgi de zăpadă răsleși s'au scuturat și asupra orașului nostru. Din alte părți ale țării asemenea se vestese ninsori și frig, cari au făcut pagube considerabile în sămănături.

„Aida” în Sibiu. Prima reprezentație a operii *Aida*, aranjată de corul bărbătesc „Hermania”, în amintirea compozitorului Verdi, se va ține în teatrul orașenesc Sâmbătă în 27 Mai n.

Cultul în Bulgaria. Bulgaria are 2270 biserici, cu peste 2000 preoți și 10 episcopi. Exarhul bulgar, se știe că își are reședința sa în Constantinopol. De asemenea Bulgaria are foarte multe mănăstiri; 15 mănăstiri de călugări și 76 de călugărițe. (B. O. R.)

Librărie nouă românească. În Beiuș s'a înființat o întreprindere de înființare pentru Bilhor, și aceea o tipografie și librărie sub numele *Doina*, societate pe acții, cu scop de a răspândi iubirea de carte în cercuri tot mai largi. Capitalul social, cu care întreprinderea din Beiuș și-a început activitatea, este 30.000 cor.

† C. I. Stoicescu. Inregistrăm cu multă părere de rău încetarea din viață a unui fruntaș al partidului liberal din regatul român, C. I. Stoicescu, fost ministru în mai multe rânduri, la lucrări publice, la esterne și la justiție. Odihnească în pace!

Dr. Ștefan Mircea, atsolvent de teologie și doctor în științe politice, unul dintre tinerii noștri cei mai promițători, de naștere din Turchoșul Săcelelor, a înțeles din viață Marți în 10 Mai n. în vârstă de 29 de ani, într'un sanator din București, unde plecase ca să-și caute de sănătate. A fost înmormântat Joi la 4 ore d. a. în Cimitirul Belu. Odihnească în pace!

Mulțămită. Credincioșii comunei noastre Felmer, Ioan Bărcuțianu și soția sa Ana, au dăruit pe seama bisericii noastre o cădelniță frumoasă în preț de 28 cor., pentru care faptă marinimoasă viu a le aduce și pe această cale de mai călduroasă mulțămiri. Felmer, în 11/24 Mai 1911. B. H. Șolca, preot ort. rom.

Convenire socială va aranja „Reuniunea meseriașilor români din Sibiu”, Duminecă la 11 Iunie v. (ziua primă a Rusaliilor), în sala mare dela „Unicum”. Programul amănunțit se va publica la timpul său. În una din Duminecile de după Rusaliu, la dorința expresă mai ales a măiestrilor căsătorii, Reuniunea va aranja un maiial în Dabruv.

Excursiune la Constantinopol. Biroul central de comunicație din Budapesta (Vigadóter 1) aranjează în zilele de 3 până în 12 Iunie n. o excursiune la Constantinopol, și anume pe linia Vărciorova, Băcurești, Constanța, și îndărăt peste Constanța, Baourești, Sinaie, Predeal. Prețul de călătorie și toată întreținerea este 420 cor. în cl. I., și 350 cor. în cl. II. Șederea în Constantinopol este de 5 zile.

Dela universitățile germane. Germania are 21 de universități, cari în semestrul de vară din 1910 au fost cercetate de 54 mii studenți și două mii studente. Cei mai mulți au fost la universitatea din Berlin, și aceea 8 mii; urmează apoi orașele München și Lipsca. Studenții teologi, la toate facultățile protestante și catolice, au fost 4300.

Boală de porci. Din Sighișoara se vestește, că iarăși s'a ivit boala de porci. La târgurile de săptămână ale Sghişoarei mănarea porcilor este oprită până la alte dispozițiuni.

De foame. O statistică de curând publicată conștată, că în anul trecut au murit de foame în Anglia 119 persoane.

Târg în Orăștie. Ministrul de comerț a permis, ca târgul de mărfuri ce era să se țină în 4 Iunie la Orăștie, în anul acesta să se poată ține în mod excepțional Sâmbătă în 3 Iunie (la sf. Constantin și Elena).

Mulțămită. Marele binefăcătoriu, ilustrul Domn Vasile de Stroescu, a dăruit pentru biserica gr. orientală din Elisabetopol suma de 200 coroane. În numele poporului din această parohie îi aduc și pe această cale cele mai călduroase mulțămiri. Elisabetopol în 22 Mai 1911. Ioan Drogolea, paroh gr. or.

Literatura europeană în orient. În vremea din urmă pătrunde tot mai mult literatura europeană în Persia. Se cetește îndeosebi traduceri din scriitorii francezi, între alții din Jules Verne. Romanele lui Verne sunt cele mai gustate; acum însă vine știrea de Teheran, că preoții mohamedani au oprit și au confiscat oinoscuta carte a iscusitului romancier „Călătoria în lună”. Unul din preoții islamului a aflat că romanul lui Verne răspunde ideii greșite și primejdioase pentru sectorul musulmani numiți Șiiți. Eroii romanului, cum se știe, ajung în lună purtați de un glonț esit într'un tun uriaș. Căruț de ordină Șiiților, șiorul lui Mohamed plutește între cer și pământ; iar dacă un glonț ar fi aruncat din tun în lună, în cazul acesta — zice preotul Șiiților — glonțul neapărat se va ciocni cu șiorul lui Mohamed, și se va produce o mare catastrofă în lume. Astfel cartea lui Jules Verne „Călătoria în lună” a fost înțrodusă în lista cărților oprite; iar generația mai tânără persană, care a studiat limba franceză, o va oțti cu atât mai vârtos în original.

Mulțămită. Ilustrul domn Vasile de Stroescu a dat pentru școala confesională gr. ort. română din comuna Mălincrav suma de 500 coroane pentru care faptă marinimoasă îi exprim în numele credincioșilor cele mai călduroase mulțămiri. Mălincrav, 21 Mai n. 1911. Nicolae Stoicovici, paroh.

La fondul „Despărțământului femeiesc” al „Reuniunii meseriașilor români sibiieni”, următorii, procurând prin mijlocirea secretarului „Reuniunii rom. agricole sibiene”, sâmintze mai bune și mai ieftine, au dăruit: Ioan Nanu, econ. (Rășnov) 20 bani; Petru Cristescu, inv. pens. (Cuptor) 10 bani; Ioan Popescu (Maros-Héviz) 20 bani; Gerasim Nariță, paroh (Sohodol-Poiană) 10 bani; Maria I. R. Moroianu (Săcele) 30 bani; Nio. Garciu 10 bani, Vas. Muntean, învățător (Poiana-Mărului), 10 bani și Vic. Tordășianu, prez. 15 bani.

Birou de informații în Budapesta. Ațegem atențiunea publicului cetitor asupra inseratului cu titlul de sus din călduroasă noastră cu titlul.

Cărți și reviste.

Revista Teologică, nr. 8 din 15 April 1911 cuprinde: Caractere creștine, de Arhim. Iuliu Scriban. Științele bresne creștine, de I. Beleuță. Osărdirea Sillon-ului, de Arhim. Iuliu Scriban. Brazde, de Dr. I. Broșcu. Din cărțile bune. Pe drumul Damașcului, de Dr. N. Balan. Mișcarea literară de Gh. C. Cronică bisericească culturală, de P. Morușca și G. Hango. Tipicul cultului religios, de Cantorzi.

Biserica Ortodoxă Română, nr. 1 din Aprilie 1911, cuprinde: Invierea Domnului a corpurii omenești. Invierea generală a corpurii omenești. Din Dimitrie Filipide despre Români, de C. Erbișeanu. O pagină din istoria bisericii române, de Drag. Demitrescu. Rolul educativ al preoților. De murescu. Știința contra necredinței, de Arhim. I. Scriban. Administrarea sfintei noastre biserici, de B. Mangăru. Șfântul Marele Ierarh Vasile, Arhiepiscopul Chersariei Capadochiei, de I. Găbeșu. Prin Bănaul Timișorului, de Nio. M. Popșu. Creștinismul daco-roman. O carte nouă, de Const. Nazarie. Cronică bisericească internă și externă. Diverse.

Din public.†)

Mulțămite publice.

Pentru zidirea școlii confesionale gr. ort. rom. din Marpod, protopopiatul Agnita, au mai încurs următoarele contribuiri.

Cu lista Nr. 938 institutul Cordiana-Fofeldea 10 cor. Cu lista Nr. 41 din comuna Mohu 13 cor. Cu lista Nr. 11 din comuna Fofeldea 5 cor. Cu lista Nr. 29 din comuna Șalumberg 12 cor. Cu lista Nr. 347 din Valenii Șomeșului 2 cor. Cu lista Nr. 39 din Comuna Gășterita 3 cor. Cu lista Nr. 61 colțeați în Tălmășel prin inv. N. Săzărea 10 cor. Cu lista Nr. 4 din comuna Alțina 10 cor.

Tuturor știm, Domni, cari au binevoit a colecta și contribui pentru școala noastră, le aduc și pe această cale în numele poporului nostru cea mai sinceră mulțămită.

Rog totodată pe știm. frați preoți, cari nu au trimis listele, să binevoiască a le trimite cu ori ce rezultat. Lucrarea s'a început.

Marpod, 1 Mai v. 1911.

Florian Bologa
preot ort. rom.

Subscrierul paroh mă simțesc plăcut îndatorat a aduce și pe această cale ferbinți mulțămiri fraților noștri îndepărtați la America de nord „Indiana H. Ind. N. America”, cari la Apelul meu au binevoit a contribui după putință în scopul zidirii unei biserici nouă în comuna Cenade, și anume:

Iacob Crăciunean din Cenade, 10 dol. Ilarie Olariu din Cenade, Andrei Marginean din Cenade, Ioan Ivan din Cenade, Ioan Stan din Cenade, Nicolae Olariu din Cenade, Culița Bărsan I. Stan din Cenade, Culița Bărsan I. Boti din Cenade, Samuil Ivan din Cenade, Ioan Căstoe din Cenade, Ilie Banciu din Cenade, câte 5 dol. Nicolae Ivan și soția Ana din Cenade, 10 dol. Ioan Bărsan din Cenade, 5 dol. Ana Olariu din Cenade, 50 cenți. Ilie Olariu din Cenade, 5 dol. Ion Bărsan din Cenade, 1 dol. Savu Aleoșă din Cenade 5 dol. Ilie Banciu

*) Pentru cele publicate în rubrica această redacțiunea nu primește răspunderea.

I. Manase, Cenade, 2 dol. Nicolae Banciu din Micăsasa, 25 cenți. Ion și Chiva Șerban Cergidu mare, 50 cenți. Dumitru Popa din Șeioa mică, 25 cenți. Vasilie Denchiu din Șorostin, 40 cenți. Nicolae Popa din Șorostin, și consorta Salomia Popa din Șorostin, Ioan și soția Maria Popa din Căpâlna, Ioan și Mărina Duca din Bărsinar, câte 1 dol. Nicolae Măniță din Dobroea, 15 cenți. Parohul gr. ort. român Simeon Mihăltan, 1 dol. Chirion Nan din Micăsasa, Nicolae Stoia din Micăsasa, câte 20 cenți. Iacob Doroga din Ludrosan, 25 cenți. Iacob Nan din Micăsasa, 20 cenți. Emilia Stoia din Micăsasa, Ioan Marginean din Lunca, câte 25 cenți. Ioan Coman din Țapu, 50 cenți. Ioan Albu din Ludos, 20 cenți. Vasilie Cioban din Cigiză, Nicolae Tomuța din Șorostin, câte 25 cenți. Ioan Cosma din Nucet, Gligor și Veronica Zaharie, Micăsasa, câte 1 dol. Filon Holom din Lepindea, 50 cenți. Ioan Pitu din Lepindea, Ioan Lupean din Țapu, Nicolae Lupean din Țapu, câte 25 cenți. Ioan Coman din Țapu, 50 cenți. Petru Coman din Țapu, 25 cenți. Nicolae Simu din Șorostin, 50 cenți. Vasilie Buda din Lunca, Macsim Moldovan din Dodu mare, câte 25 cenți. Ioan Frățiciu din Hașag, Bencheș Petru din Mihălt, Nicolae Popa Precup Cenade, Ioan Olariu din Cenade, Achim Marcu din Țau, Ioan Ivan din Cenade, câte 50 cenți. Vasilie Rotariu din Cenade, Nicolae Buris din Șorostin, câte 1 dol. Suma totală 109 dol. 10 cenți. Aceasta sumă face în bani de ai noștri 530 Coroane.

Donatorilor le doresc, ca bunul Dumnezeu să le răsplătească jertfa adusă pentru biserica noastră din Cenade, și să-i ferească de morbi și primejzii, ca să se poată reîntra întregi și sănătoși la vetrele lor părințești.

Cenade, în 8 Mai n. 1911.

Crucean Mărginean
paroh ort. rom.

După cum știe onoratul public cetitor, biserica noastră din Călian, parohia Cluj, a fost păgubită în vara trecută de niște răufăcători, și anume mai toate obiectele de aur și hainele au pețit, înlocuite ne lipseau cele de lipsă la celebrarea șfintelor slujbe dzești.

Dat-am de știre la toți cei cari nu și-au uitat de datornițele de creștine; și o sufletul plin de mângăere în numele parohiei mele viu a aduce pe calea aceasta la cunoștință publicității pe toți aceia, cari au făcut daruri și bine pe seama șfintei noastre biserici, după cum urmează:

Mult onoratul Domn Anastasiu Boiu, dir. filialei „Albina” din Mediaș, ni-a cinstit un șfeșnic de argint frumos pentru 2 lumini și la mijloc o cruce, care se folosește pe pistol, în preț de 25 coroane.

Ioan Preop din Arancuta a dat un rând de vestminte negre, în preț de 90 coroane.

Crîșan Mihailă și soția, un rând de vestminte frumoase, de mătăsă, cu 120 coroane. (Călianul Mio).

Bogăcean Ioan (Călian) și soția, un rând de vestminte frumoase, culoare albastră, cu 90 coroane.

Căținean Ileana (Călian-Vale) un rând de vestminte de mătăsă în galb, în preț de 100 cor.

Aldea Maria (Călian) ou Todea Manoilă, Negrea Manoilă, Todea Ioan, Codori Toder — și potiră, — în preț de 75 coroane.

Alba Gavrilă a lui Zaharie a cumpărat 2 candele frumoase de argint, cari ard în fața altarului, în preț de 42 coroane.

Șenan Vasilie un șfeșnic mare, frumos, pe pistol în preț de 42 coroane.

Briciu Maria un policandru frumos de 30 lumini, în mijlocul bisericii, cu un preț de 70 coroane.

Preotul local Gregoriu Baloiu și învățătorul Ioan Manica au pus bază la un fond bisericesc nou, încă în decursul anului, care de presant e de 70 coroane, în speranță, că bunul Dumnezeu se va îndura și-l va mări!

Tot dela preot s'au dat și ștergarele de îmbrăcat, cu mult mai bogat de cum a fost!

Datina în biserica și în parohia noastră din Călian e, ca tot ce se aduce pe seama șfintei biserici, să se publice în ziua de Paști, — deci aceste daruri cu mare dragoste au fost primite din partea creștinilor noștri, ear eu ca parohul local oștin de șfântă datorniță a le mulțumi la toți sus amintiți donatori — și pe calea aceasta.

Călian, 26 Aprilie 1911.

Gregoriu Baloiu
paroh ortodox român.

„VIITORUL“, institut de credit și economii, societate pe acții în Ocna-Sibiului—Vizakna.

Convocator.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Viitorul“ societate pe acții în Ocna-Sibiului se invită la

adunarea generală extraordinară,

care se va ține **Marți, în 13 Iunie 1911 st. n.** la 3 ore p. m. în sala mare a școlii gr.-or. din Ocna-superioară cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea adunării generale, numirea notarului adunării și alor 2 membrii pentru verificarea procesului verbal.

2. Constatarea acționarilor prezenți și a acțiilor reprezentate.

3. Propunerea Direcțiunii pentru urcarea capitalului societar la 100,000 coroane.

4. Eventuale propuneri prezentate în sensul statutelor §. 27.

Domnii acționari li se atrage atențiunea asupra următoarelor dispoziții din statute:

§ 19. La adunarea generală pot participa cu drept de vot numai acei acționari, cari sunt trecuți în registrul acționarilor cel puțin cu 6 luni mai înainte.

Fiecare acționar e dator a depune acțiunile sale — pe lângă cerere — la cassa societății sau alt loc indicat în convocare, înainte de adunarea generală cel puțin cu 2 zile la cassa resp. la locurile designate.

Plenipotențiații au a depune pe lângă acțiunile, al căror proprietar li reprezintă și documentele de plenipotență.

Pentru primirea acțiilor în depunere au fost rugate institutele „Albina“, din Sibiu și „Furnica“ din Făgăraș.

Ocna, la 18 Maiu 1911.

(162) 1-1

Direcțiunea.

Făina lactată
NESTLÉ

Este dovedită după o lungă experiență cafoarte bună pentru copii sănătoși și bolnavi cât și pentru bolnavii de stomac. Impedică și înlătură vărsăturile, diareea, catarul intestinelor — Broșura „Ingrijirea Copiilor“ se poate avea gratuit de la NESTLÉ, Viena I. Biberstrasse 11.

Papier à Cigarettes

ABADIE

PARIS

se capătă în toate tutungeriile.

124 b) 4—

Birou de informații.

Cunoscând multele lipsuri ale publicului românesc din provincă, m'am hotărât să deschid în **Budapesta birou de informații** și

Agentură românească.

Orice informație relativ la petițiile înaintate la ministerii și la alte foruri, orice informații comerciale și în general în orice cauză — dau în restimp de 2-3 zile ori și cui, rezolvând toate chestiile în modul cel mai cinstit.

Urgentez rezolvirea petițiilor. Vorbesc în persoană cu referentul cauzei și rog rezolvare favorabilă.

Fac tot felul de mijlociri comerciale și comande.

Prețuri moderate, serviciu prompt informații detaliate.

La aviz aștept la gară.

(140) 5-10

L. Olariu,

Budapesta, Lajos-utca 141 III/19.

Cancelarie administrativă și biou de informații

în **Budapesta.**

Procur și dau informații în toate afacerile procesuale, extraprocusuale, administrative și comerciale, mijlocesc împrumuturi personale, hipotecare și amortizaționale ieftin și în scurt timp; mijlocesc cumpărări, vânzări, exarândări de bunuri, mașini, motoare, și alte rechisite economice; finanțez parcelări de mori, exoperez ajutoare de stat pentru preoți, învățători, școale și pentru cumpărarea de izlaze și pășuni; efeptuiesc tot felul de comande comerciale eventual și la bursă prompt, pe lângă taxe moderate și anticipația pentru corespondență. (84) 9—

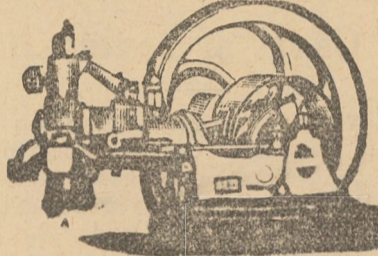
Dr. Constantin Manea,

advocat diplomat.

VIII. Aggteleki-u 10., I. 7. Telefon 171-27.

Fabrica drezdană de motoare

societate pe acții.
Cea mai mare și mai veche fabrică de motoare a Germaniei.

Liferează în cercuri specialiste bine cunoscutele

Motoare și Locomobile

cu benzin, uleu crud, gaz, petrolu, precum și

Motoare cu tragere de gaz.

Noutate surprinzătoare!

Generator cu tragere de gaz universal.

Cheltuieli de mânăre: pe oră și putere de cai numai circa 1 filer.

Depositar general:

Ignác Gellért & Comp.

Budapest, Teréz körút 41. Telefon 12-91.

Garanție foarte bună. — Condiții de plată favorabile.

(408) 18-26

Frumseța.

Dorința cea mai ferbinte a oricărei dame e fără îndoială: a fi cât mai frumoasă, și spre a ajunge acest scop, ea prinde orice ocaziune, își spoeste obrazul cu mijloacele cele mai de necrezut, ceea ce în cele mai multe cazuri are ca urmare, că obrazul, în loc să se înfrumusețască, se ruinează, astfel, că are lipsă de un timp îndelungat și de o îngrijire deosebită, până ce din nou e restabilit.

Singurul succes în lume, pe care l-a dobândit farmacistul Clemens v. Földes cu **Crema-Margit** (cu deosebire în Franța și Germania) a îmbărbătat pe mulți oameni la imitarea acestui mijloc renumit, nesticăcios, care singur are un efect miraculos în contra tuturor **necurățenilor de piele**, cum sunt **pistruțele, petele de ficat, sgrăbunțele** etc. Se înțelege, aceasta nimănu nu i-a reușit, căci secretul producției **Crema-Margit** îl cunoaște exclusiv numai inventatorul și fabricantul, care și păzește acest secret, prin aceea, că tot singur pregătește acest preparat. Se vede dar că **Crema-Margit** rămâne deapănarea aceeași; pregătirea ei e conștientioasă, din care cauză și efectul ei e repede și sigur. Adoniam deci damele, a-și spoi obrazul cu fel și fel de alifii; să folosească numai acel mijloc, care e recomandat și de medici renumiți din Anglia, Franța și America, ca **unicul mijloc cu efect sigur, nesticăcios și bun pentru susținerea frumseței**. Acest renumit mijloc de frumseță e **Crema-Margit** a lui Földes, care deja după o întrebuințare de 4-5 zile schimbă pe deplin pielea feței, pistruțele, petele de ficat, sgrăbunțele, roșăța de față și mâni le depărtează, iar feței îi împrumută frumseță ideală, împospătare și tineretă. Pe lângă toate acestea **Crema-Margit** e cu totul nesticăciosă. O dosă mică costă 1 coroană, una mare costă 2 coroane. **Săpunul-Margit** 70 fileri. **Pudra-Margit** (albă, roză, și crême) 1 cor. Toate aceste mijloace pot fi folosite și separat. **Crema-Margit** a lui Földes se poate căpăta în toată farmacia mai mare, dacă însă undeva nu se află de vânzare, doritorul să se adreseze direct inventatorului **Clemens v. Földes**, farmacist în Arad.

(132 a) 3-8

Nu numai în

AMERICA

zac banii pe drumuri, ci și la noi ușor poți ajunge milionar!

Cum se pot câștiga pe ușor 3 și 1/2 milioane?

Cumpărând dela noi o obligațiune de câștig cu premie convertită dela **Banca hipotecară ungară** și una dela **Pesti Hazai!**

Acestea sunt cele mai de valoare și cele mai căutate lozuri, fiind garantate din partea visteriei statului! Ele se vând ca pâinea caldă! Pentru a înlesni cumpărarea lor fiecăruia, le vindem de prezent pe ambele pe:

♦ 36 rate lunare de câte 10 coroane. ♦

Cele mai mari șanse de câștig!

— 9 trageri anual. —

Iată câștigurile principale: **1 milion!!**

500,000, 400,000, 300,000, 2 de 200,000, 100,000, o multime de 75,000, 50,000, 40,000, 25,000, 10,000 cor. și nenumărate mai mici!

Toate câștigurile acestea ajung în fiecare an la sorți în decursul celor 9 trageri, cari sunt în **5 Februarie, 25 Februarie, 25 Aprilie, 5 Iunie, 25 Iunie, 25 August, 5 Octomvrie, 25 Octomvrie, 25 Decemvrie.**

Cu plăcere vindem aceste obligațiuni sau lozuri și numai singuratece:

O obligațiune dela Banca hipotecară ungară cu 6 trageri anual pe **33 rate** lunare de câte **6 cor.**

O obligațiune dela Pesti Hazai cu 3 trageri anual de **33 rate** lunare de câte **5 cor.**

Cine ne trimite rata primă, — adică suma de 10, 6 sau 5 cor., — acelaia îndată îi trimitem **Lista de rate legală**, în care se induce Seria și Numărul lozurilor ce i-s'a vândut pe baza căreia imediat ia parte la joc. Deja după achitarea ratei prime este îndreptățit cumpărătorul la proximele trageri, iar câștigurile cu care i-s'ar trage lozurile, sunt în întregime ale lui. De sine se înțelege, că achitând și ratele viitoare regulat în fiecare lună, va jucă neîntrerupt un șir lung de ani de zile, putând câștiga cu acelaș loz și de mai multe ori. După trei ani, când cumpărătorul a ajuns să plătească toate ratele, (cine vrea, poate plăti și mai multe rate deodată), va primi dela noi lozurile, respective obligațiunile originale și va jucă mai departe, fără ca să trebuească a mai plăti ceva! Până la achitarea tuturor ratelor obligațiunile originale se păstrează în cassa noastră de fier sub controla statului. Obligațiunile sau lozurile acestea au o valoare permanentă și se pot vinde oricând cu prețul de bursă, sau se pot lombardă, zalogi.

Zot lozul trebue să se tragă și să câștige necondiționat!!

Nime să nu întârzie cu trimiterea ratei prime, pentru a putea lua parte la **tragerile din luna viitoare!**

Cu zecile, ba chiar cu sutele ne vin comanda în fiecare zi dela sărac și bogat, dela știutor de carte și neștiutor, dela toți aceia, cari doresc a-și ușura greul vieții!! **Fiecare poate câștiga milioane!** Nu Vă resgândiți mult! Fiecare să-și încerce norocul! Nu ști din ce tufă sare iepurile! Grăbiți deci, căci tragerile viitoare vor fi în **5 și 25 Iunie.**

Comandele se pot face pe cuponul dela mandatul postal (asignațiunea de bani) trimițându-se rata primă, — adică suma de 10, 6 sau 5 cor. și scriindu-se adresa corectă și legibilă. Pentru achitarea celorlalte rate vom trimite stimaților cumpărători cecuri postale, prin ceace vor cruța spesele de porto.

Cu deslășiri stăm gratuit la dispoziția fiecăruia.

Ústredná Banca Úcastinný Spolok,
Budapest V., Sas-u. 24 sz.

(150) 3-3